Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 18. Warszawa, dnia 20 czerwca 1938 r. **Rok XXI.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr Nr 40—41.

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

93.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 czerwca 1938 r.

o zastępczym obowiązku wojskowym — zwolnienie pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego.

(Nr Wojsk. F-47-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W związku z prowadzoną akcją wykonywania zastępczego obowiązku wojskowego, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o polecenie właściwym Zarządom Gmin zwolnienia od tego obowiązku w roku bieżącym ze względu na interes publiczny pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego, którzy by temu obowiązkowi podlegali.

Państwowy Instytut Geologiczny poda do wiadomości właściwej dla danej osoby powiatowej władzy administracji ogólnej nazwiska osób, które podlegają zastępczemu obowiązkowi wojskowemu, a które powinny być zwolnione od tego obowiązku na podstawie niniejszego zarządzenia.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

94.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) odmawiam Stronnictwu Narodowych Monarchistów (Warszawa, ul. Mokotowska Nr 41 m. 14) udzielenia pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki według załączonego wzoru[1]).

Decyzja niniejsza jako pozostawiona całkowicie swobodnej ocenie władzy, nie wymaga uzasadnienia zgodnie z art. 75 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj.

(Warszawa dn. 3 czerwca 1937 r. Nr AP 3-206).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

95.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 534) odmawiam Związkowi Synarchicznemu (Warszawa, ul. Emilii Plater 8 m. 35) udzielenia pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki według załączonego wzoru.[1])

Decyzja niniejsza, jako pozostawiona całkowicie swobodnej ocenie władzy, nie wymaga uzasadnienia zgodnie z art. 75 ust. 3 rozporzą-

[1]) Nie przedrukowano.

dzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj.

(Warszawa, dnia 3 czerwca 1938 r. Nr AP. 3-213)

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

96.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Polskiemu Towarzystwu walki z alkoholizmem „Trzeźwość" (Warszawa, ul. Obożna 4 m. 28) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki według załączonego wzoru[1]).

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie.

Za odznaki członkowskie Zarząd pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów nie więcej jednak niż 1 zł 50 gr.

Wydawanie odznaki stowarzyszenia osobom nie będącym jego członkami jest zakazane.

(Warszawa d. 11 czerwca 1938 r. Nr AP 3-248).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

97.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Polskiemu Związkowi Zawodowemu Pracowników Przemysłowych i Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej (Sosnowiec, ul. Sienkiewicza Nr. 17a) pozwolenia na ustanowienie i używanie chorągwi według załączonego wzoru[1]).

Chorągwie mogą być używane przy zbiorowych wystąpieniach Zarządu i jego członków.

(Warszawa, dnia 13 czerwca 1938 r. N. AP 3-20)

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

98.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. nr 72 poz. 455) i § 2 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86 poz. 534) udzielam Konsystorzowi Wileńskiemu Ewangelicko-Reformowanemu (Wilno, ul. Zawalna Nr 11) pozwolenia na ustanowienie i używanie odznaki według załączonego wzoru[1])

Odznaka może być używana jako odznaka członkowska do noszenia w klapie.

Za odznaki członkowskie Konsystorz Wileński Ewangelicko-Reformowany pobierać może od członków jednolitą opłatę tytułem zwrotu kosztów, nie więcej jednak niż 15 zł.

Wydawanie odznaki osobom nie będącym członkami Wileńskiego Kościoła Ewangelicko-Reformowanego jest zakazane.

(Warszawa, dn. 13 czerwca 1938 r. Nr Ap. 3-78).

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

99.

DECYZJA

Na podstawie art. 3 ust (1) dekretu z dnia 2 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 455) i § 8 rozporządzenia z dnia 15 listopada 1935 r. (Dz U R. P. Nr. 86, poz. 534) udzielam Stanisławowi Sroczyńskiemu pozwolenia na używanie odznaki zagranicznej p. n. „Odznaki Wdzięczności Harcerstwa Holenderskiego."

(Warszawa, dnia 13 czerwca 1938 r. Nr AP 3 253)

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

[1]) Nie przedrukowano.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 10 czerwca Nr 40 Rok 1938

Poz. 331. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 maja 1938 r. o ustaleniu terminu zastosowania przepisów ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich do Wyższego Studium Handlowego w Krakowie.

Poz. 332. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód uzdolnienia zawodowego do prowadzenia przemysłu rzemieślniczego.

Poz. 333. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół tech-

nicznych i artystycznych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów.

Poz. 334. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 czerwca 1938 r. o zamknięciu list adwokatów i list aplikantów adwokackich.

Poz. 335. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1938 r. o pieczęciach organów samorządu adwokackiego.

z 15 czerwca Nr 41 Rok 1938

Poz. 336. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 czerwca 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Rumunią z dnia 23 czerwca 1930 r.

Poz. 337. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości o zakładach zastawniczych *).

Na podstawie art. 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) zarządzam co następuje:

I. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1. Zakłady zastawnicze są uprawnione jedynie do udzielania pożyczek na zastaw ruchomości i do przyjmowania ruchomości na przechowanie.

Zakłady zastawnicze mogą ponadto trudnić się, za osobnym zezwoleniem Ministra Skarbu, komisową sprzedażą ruchomości z zachowaniem obowiązujących przepisów, a w szczególności przepisów prawa przemysłowego.

§ 2. Zezwolenia na prowadzenie zakładu zastawniczego udziela Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych według swego uznania po uprzednim zasięgnięciu opinii izby przemysłowo-handlowej o osobach założycieli i o celowości przedsiębiorstwa.

Zezwolenia na trudnienie się przez zakład zastawniczy komisową sprzedażą ruchomości udziela Minister Skarbu.

Zezwolenia na przeniesienie siedziby oraz na otwarcie oddziału zakładu zastawniczego udziela według swego uznania Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

II. TRYB UDZIELANIA ZEZWOLEŃ.

§ 3. Podania o uzyskanie zezwolenia (koncesji) na prowadzenie zakładu zastawniczego, na przeniesienie siedziby oraz na otwarcie oddziału zakładu zastawniczego, jak również na trudnienie się przez zakład komisową sprzedażą ruchomości powinny być składane do Ministerstwa Skarbu.

§ 15. Zakładom zastawniczym nie wolno przyjmować na zastaw, na przechowanie lub do komisowej sprzedaży:

1) przedmiotów łatwopalnych;

2) przedmiotów, których wolny obieg jest niedozwolony, w szczególności przedmiotów, należących do uzbrojenia i do ekwipunku wojskowego;

3) przedmiotów, poświęconych służbie bożej;

4) przedmiotów zanieczyszczonych oraz przedmiotów, które wzbudzają podejrzenia, że mogą powodować choroby zakaźne;

5) artykułów spożywczych;

6) przedmiotów mogących przyczynić się do uszkodzenia innych przedmiotów, przechowywanych w zakładzie.

Zakładom zastawniczym nie wolno, bez względu na rodzaj zastawu, udzielać pożyczek małoletnim, z wyjątkiem małoletnich, upoważnionych do prowadzenia handlu lub upełnoletnionych, jak również małoletnich, posiadających upoważnienie rodziców lub opiekunów.

§ 38. W razie nieuiszczenia należności zakładu w ciągu dwóch miesięcy od terminu płatności pożyczki (§ 20 pkt 6 i § 26) zakładowi zastawniczemu służy prawo sprzedaży zastawu przez licytację z zachowaniem w stosunku do przedmiotów z metali szlachetnych obowiązujących przepisów probierczych.

§ 41. Licytację przeprowadza delegowany przez Ministerstwo Skarbu w tym celu przedstawiciel władz skarbowych w obecności przedstawiciela policji państwowej; podczas licytacji może być również obecny przedstawiciel Urzędu Probierczego.

Obowiązkiem delegata skarbowego jest czuwanie, aby licytacja zastawu odbywała się zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w szczególności z przepisami prawa bankowego i rozporządzenia niniejszego, obowiązkiem zaś przedstawiciela Urzędu Probierczego — aby zachowane były przepisy probiercze.

Do obowiązków przedstawiciela policji państwowej należy czuwanie nad przestrzeganiem podczas licytacji porządku publicznego..

§ 63. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1939 r.

---

*) W wyjątkach.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w przedmiotach, unormowanych w rozporządzeniu niniejszym, a w szczególności przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1927 r. o przemyśle zastawniczym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 8. poz. 57).

Poz. 338. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości o zakładach zastawniczych komunalnych kas oszczędności.

Na podstawie art. 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860) zarządzam co następuje:

§ 1. Zakłady zastawnicze komunalnych kas oszczędności są uprawnione jedynie do udzielania pożyczek na zastaw ruchomości i do przyjmowania ruchomości na przechowanie.

Zakłady zastawnicze komunalnych kas oszczędności mogą ponadto trudnić się, za osobnym zezwoleniem Ministra Skarbu, komisową sprzedażą ruchomości z zachowaniem obowiązujących przepisów, a w szczególności przepisów prawa przemysłowego.

§ 2. Zezwolenia na prowadzenie przez komunalną kasę oszczędności zakładu zastawniczego udziela Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Zezwolenia na trudnienie się przez zakład zastawniczy komunalnej kasy oszczędności komisową sprzedażą ruchomości udziela Minister Skarbu.

§ 3. Podania o zezwolenie na prowadzenie zakładu zastawniczego, jak również na trudnienie się przez zakład komisową sprzedażą ruchomości, komunalna kasa oszczędności składa do Ministerstwa Skarbu.

Do podania należy dołączyć uchwałę organu stanowiącego związku założycielskiego.

§ 4. Uchwała związku założycielskiego powinna ustalić siedzibę zakładu lub jego oddziału, wysokość dotacji na kapitał obrotowy oraz rodzaj ruchomości, które mają być przyjmowane przez zakład jako zastaw celem zabezpieczenia wydawanych pożyczek.

§ 5. Nie podniesione przez zastawców w ciągu lat dziesięciu nadwyżki uzyskane z licytacji zastawu, jakie pozostaną po zaspokojeniu należności zakładu zastawniczego, przechodzą na rzecz instytucyj dobroczynnych, wskazanych przez wydział wojewódzki (izbę wojewódzką).

§ 6. Do zakładów zastawniczych komunalnych kas oszczędności stosuje się odpowiednie przepisy §§ 11 — 60 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 maja 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości o zakładach zastawniczych (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 337).

§ 7. Księgi handlowe zakładów zastawniczych komunalnych kas oszczędności powinny być prowadzone zgodnie z art. 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 860).

Oparafowanie ksiąg handlowych, o których mowa w ustępie poprzedzającym, oraz ksiąg specjalnych, do których prowadzenia są obowiązane zakłady zastawnicze komunalnych kas oszczędności w myśl § 6 rozporządzenia niniejszego, dokonywa właściwy związek komunalnych kas oszczędności.

§ 8. Rokiem obrotowym zakładu zastawniczego jest rok obrotowy właściwej komunalnej kasy oszczędności.

Zakłady zastawnicze są obowiązane bilanse zamknięcia oraz rachunki strat i zysków sporządzać według wzorów, ustalonych przez Ministerstwo Skarbu.

Bilanse zakładów zastawniczych powinny być sporządzane w sposób i w terminach, przewidzianych dla komunalnych kas oszczędności.

Bilanse roczne wraz z rachunkami strat i zysków powinny być nadsyłane do Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych niezwłocznie po zatwierdzeniu ich przez właściwe władze zakładów.

Surowe bilanse kwartalne powinny być sporządzane według wzoru, ustalonego przez Ministerstwo Skarbu, i nadsyłane do Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1939 r.

Poz. 339. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 maja 1938 r. o utworzeniu Posterunku Celnego w Załuczu.

Poz. 340 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1938 r. o utworzeniu Urzędu Celnego w Landwarowie.

Poz. 341. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 2 kwietnia 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze m. Lwowa.

Poz. 342. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1938 r. o rozciągnięciu przepisów policyjno - budowlanych dla gmin miejskich na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa wileńskiego.

Na podstawie art. 414 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) oraz art. 1 i art. 2 ust 1 lit a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy dla gmin miejskich, zawarte w art. 172 — 263 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i ustawą z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405), rozciąga się na następujące osiedla województwa wileńskiego, położone w obrębie gmin wiejskich:

1. Brasław w gm. Brasław, pow. brasławskiego,

2. Zaborne w gm. Brasław, pow. brasławskiego,

3. Zanawiackie Gumna w gm. Brasław, pow. brasławskiego.

4. Postawy w gm. Postawy, pow. brasławskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Poz. 343. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 czerwca 1938 r. o wynagrodzeniu notariuszów i pisarzy hipotecznych za niektóre czynności w związku z przeniesieniem własności nieruchomości i z przebudową ustroju rolnego.

Na podstawie art. 5 pkt 2 prawa o notariacie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 84, poz. 609) oraz art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie taksy tymczasowej dla pisarzy hipetecznych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 451) w brzmieniu ustalonym art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Za sporządzenie aktu zbycia nieruchomości, do którego w myśl ustawy z dnia 28 kwienia 1938 r. o opłatach stemplowych i sądowych, związanych z przeniesieniem własności nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 276) stosuje się stawkę opłaty stemplowej w wysokości 1%, wynagrodzenie notariusza wynosi przy wartości:

1.	do 300 zł włącznie	10 zł
2.	ponad 300 zł do 600 zł włącznie . .	12 zł
3.	„ 600 zł do 1.000 zł włącznie . .	14 zł
4.	„ 1.000 zł do 1.500 zł włącznie .	19 zł
5.	„ 1.500 zł do 2.000 zł włącznie .	24 zł
6.	„ 2.000 zł do 10.000 zł włącznie	
	od pierwszych 2.000 zł	24 zł
	od reszty	0,8%

(2) Przy wartościach ponad 10.000 zł notariusz pobiera wynagrodzenie według ogólnych zasad.

(3) Stawki wynagrodzenia, przewidziane w ust. (1) stosuje się, jeżeli przy sporządzeniu aktu przedstawiono zaświadczenie, wymienione w art. 1 ust. (3) ustawy z dnia 28 kwietnia 1938 r. o opłatach stemplowych i sądowych, związanych z przeniesieniem własności nieruchomości.

§ 2. (1) Za sporządzenie aktu zabezpieczenia pożyczki, zaciągniętej celem spłacenia ceny kupna nieruchomości nabytej od osoby, która złożyła zgłoszenie o nabycie gruntów z parcelacji na podstawie ustawy o wykonaniu reformy rolnej, oraz za sporządzenie umowy zabezpieczenia hipotecznego pożyczki przyznanej przez Państwowy Bank Rolny na spłaty rodzinne notariusz pobiera wynagrodzenie według ogólnych przepisów z tą zmianą, że najniższe wynagrodzenie wynosi przy wartości:

1.	do 300 zł włącznie	10 zł
2.	ponad 300 zł do 600 zł włącznie . .	12 zł
3.	„ 600 zł do 1.000 zł włącznie .	14 zł
4.	„ 1.000 zł do 1.500 zł włącznie	19 zł
5.	„ 1.500 zł	24 zł

(2) Złożenie zgłoszenia o nabycie gruntów z parcelacji, uprawniające do korzystania z ulg wymienionych w ustępie poprzedzającym, powinno być stwierdzone przez starostę.

§ 3. Opłatę pisarzy hipotecznych od wniosku o przepisanie tytułu własności z aktów określonych w § 1 obniża się do połowy, przy czym najniższa opłata wynosi 6 zł.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Poz. 344. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1938 r. w sprawie zmiany koncesji, nadanej Towarzystwu Warszawskich Kolei Dojazdowych S. A.

Poz. 345. Oświadczenie Rządowe z dnia 11 maja 1938 r. w sprawie złożenia przez Szwecję dokumentu przystąpienia do konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o ujednostajnieniu znaków drogowych.

Poz. 346. Oświadczenie Rządowe z dnia 14 maja 1938 r. w sprawie złożenia przez szereg państw dokumentów ratyfikacyjnych oraz zgłoszenia przystąpienia do konwencji międzynarodowej z dnia 21 czerwca 1920 r. w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa.

Poz. 347. Oświadczenie Rządowe z dnia 14 maja 1938 r. w sprawie rozciągnięcia na szereg miejscowości w Egipcie porozumienia z dnia 19 czerwca 1934 r. o statystyce przyczyn zgonów.

Poz. 348. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 maja 1938 r. w sprawie uchylenia przez Holandię w stosunku do Królestwa w Europie pierwszej części zastrzeżenia zgłoszonego przy podpisaniu i ratyfikowaniu protokołu z dnia 24 września 1923 r., o klauzulach arbitrażowych.

Poz. 349. Oświadczenie Rządowe z dnia 20 maja 1938 r. w sprawie złożenia przez Danię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 9 lipca 1920 r. w sprawie odszkodowania na wypadek bezrobocia z powodu rozbicia się statku.

Poz. 350. Oświadczenie Rządowe z dnia 31 maja 1938 r. w sprawie stosowania w Birmanii postanowień międzynarodowej konwencji z dnia 31 maja 1929 r. o bezpieczeństwie życia na morzu.

Poz. 351. Oświadczenie Rządowe z dnia 31 maja 1938 r. w sprawie stosowania w Birmanii postanowień międzynarodowej konwencji z dnia 5 lipca 1930 r. o liniach ładunkowych.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 7 czerwca Nr 128 Rok 1938

Poz. 217. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o rejestrowaniu umów sprzedaży bydła rogatego, trzody chlewnej, owiec oraz hurtowej sprzedaży mięsa, zawartych na targowiskach w Warszawie i w Lublinie, oraz powierzeniu giełdom mięsnym w Warszawie i Lublinie zadań komisyj notowań.

Poz. 218. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 6 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zniesienia rady i komisyj do spraw kolonij letnich.

Poz. 219. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Mikstatu.

z 8 czerwca Nr 129 Rok 1938

Poz. 220. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o otwarciu sesji nadzwyczejnej Sejmu.

Poz. 221. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o otwarciu sesji nadzwyczajnej Senatu.

z 9 czerwca Nr 130 Rok 1938

Poz. 222. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 223. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 czerwca 1938 r. w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii II 4% państwowej renty złotej.

Poz. 224. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 czerwca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu w sprawie odebrania koncesji i likwidacji Domu Bankowego pod firmą „Dom Bankowy H. i A. Gruendlinger we Lwowie".

z 10 czerwca Nr 131 Rok 1938

Poz. 225. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 226. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 227. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 3 czerwca 1938 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Poz. 228. Zarządzenie Ministrów: Spraw Wojskowych, Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 czerwca 1938 r. w sprawie Regulaminu Rady Służby Pracy.

z 11 czerwca Nr 132 Rok 1938

Poz. 229. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Grodna.

Poz. 230. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu z dnia 4 czerwca 1938 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa Francuskie Towarzystwo Akcyjne „Perun" Spółka Akcyjna.

Poz. 231. Zarządzenie Wojewody Stanisławowskiego z dnia 22 kwietnia 1938 r. o ochronie tworów przyrody obejmujących środkową grupę skał z otoczeniem w Uryczu, gromada Urycz, gmina Podhorodce, powiat stryjski.

---

z 13 czerwca Nr 133 Rok 1938

Poz. 232. Instrukcja Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1938 r. w sprawie finansowania kosztów urządzania terenów przeznaczonych na cele budowlano-mieszkaniowe.

§ 1.

Na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107 z 1936 r.) oraz na podstawie § 20 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 kwietnia 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 267) Bank Gospodarstwa Krajowego finansuje z Państwowego Funduszu Budowlanego (Rachunek Terenowy) urządzanie terenów, przeznaczonych na cele budowlano-mieszkaniowe, w miastach i ich sferze interesów mieszkaniowych oraz miejscowościach klimatyczno-uzdrowiskowych, a mianowicie finansuje na tych terenach inwestycje, jak dojazdy, ulice, wodociągi, kanalizację itd. przez:

a) udzielanie na ten cel krótko i długoterminowych pożyczek,

b) zawieranie specjalnych umów w sprawie wykonania tych inwestycji.

POŻYCZKI NA URZĄDZENIE TERENÓW.

Rozdział I.

Przepisy wspólne dla krótko i długoterminowych pożyczek.

§ 2.

Pożyczki wymienione w § 1 ust. 1 udzielane mogą być miastom, innym związkom samorządowym oraz innym osobom prawnym i fizycznym.

§ 3.

Pożyczki, udzielane na urządzanie gruntów budowlanych, mogą być przyznawane do wysokości pełnych kosztów robót terenowych — na podstawie przedstawionych Bankowi Gospodarstwa Krajowego i sprawdzonych przez tenże Bank projektów i kosztorysów.

§ 4.

Oprocentowanie pożyczek będzie ustalane przez Ministra Skarbu. Odesetki płatne będą z góry w ratach półrocznych od każdoczesnej reszty kapitału dłużnego w terminach, oznaczonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

§ 5.

Gdy dłużnik dopuści się zwłoki w spłacie bądź rat kapitałowych, bądź umownych odsetek, Bank Gospodarstwa Krajowego ma prawo bez wezwania liczyć mu odsetki w najwyższej prawnie dopuszczalnej wysokości od zaległych należytości za czas od dnia powstania tych zaległości aż do dnia ich uregulowania, lub żądać natychmiastowej i bez wezwania spłaty całej pożyczki wraz z takimiż odsetkami od uchybionego terminu zapłaty.

§ 6.

Bank Gospodarstwa Krajowego ma prawo pobierać od dłużników dodatek administracyjny od tych pożyczek w wysokości, ustalanej przez Ministra Skarbu dla pożyczek budowlanych z Państwowego Funduszu Budowlanego. Dodatek ten płatny jest półrocznie z góry razem z oprocentowaniem w terminach, oznaczonych przez Bank.

Bank Gospodarstwa Krajowego może nadto przy wypłacie pierwszej raty kredytu pobierać jednorazowo ½%-ową prowizję od pełnej wysokości pożyczki.

§ 7.

Wydatki, związane z zaciągnięciem i realizacją pożyczki, obciążają pożyczkobiorcę.

Koszty sprawdzania kosztorysów i lustracji postępu robót ponosić będzie Państwowy Fundusz Budowlany.

§ 8.

W razie przyznania pożyczki Bank Gospodarstwa Krajowego wyda pożyczkobiorcy promesę, w której poda warunki, pod jakimi wypłata pożyczki będzie mogła nastąpić.

§ 9.

Wypłata pożyczki nastąpi według uznania Banku jednorazowo, bądź w ratach w miarę postępu robót. Bankowi przysługuje prawo kontroli zużycia wypłaconych kwot, a w razie stwierdzenia niecelowego zużycia, prawo wstrzymania dalszych wypłat. W razie stwierdzenia przez Bank zużycia pożyczki w sposób sprzeczny z warunkami promesy Bank może żądać, bez uprzedniego wezwania i stawiania w zwłoce, natychmiastowego zwrotu pożyczki wraz z odsetkami w najwyższej prawnie dozwolonej wysokości od dnia jej wypłaty.

§ 10.

Jeżeli koszt wykonanych robót okaże się niższy od wysokości przyznanej pożyczki, może ona być wypłacona tylko do sumy rzeczywistych kosztów robót.

§ 11.

Podania o udzielenie pożyczki wnoszone do Banku Gospodarstwa Krajowego powinny zawierać dane dotyczące:

a) wysokości kredytu, o który pożyczkobiorca ubiega się,

b) oznaczenia terenu, a mianowicie określenia jego granic i powierzchni, stwierdzenia, czy istnieje plan zabudowania i plan parcelacyjny tego terenu, a jeśli nie, to w jakim stadium znajdują się prace nad tymi planami, oraz ustalenia, że zarząd miejski uznał zainwestowanie terenu za rzecz racjonalną z punktu widzenia zabudowy miasta i jej kolejności,

c) określenia inwestycji, jakie pragnie się na danym terenie wykonać, kosztów ich budowy oraz oświadczenia gminy, czy będzie partycypować w kosztach urządzenia i w jakiej części.

§ 12.

Do podania o pożyczkę na urządzenie gruntu powinny być dołączone:

1) przez gminy i inne związki samorządowe:

a) sprawozdanie z wykonania budżetu za rok ubiegły i budżet na rok bieżący,

b) projekty i kosztorysy zamierzonych robót,

c) wykaz majątku nieruchomego, który ma stanowić ewentualne zabezpieczenie kredytu, podanie miejsca położenia tego majątku, numerów hipotecznych, wartości obciążeń itd.;

2) przez osoby prawne:

a) statut i odpis z ostatniego rejestru,

b) bilans netto z rachunkiem strat i zysków za ostatni rok bilansowy,

c) projekty i kosztorysy zamierzonych robót,

d) wypis, względnie zaświadczenie hipoteczne nieruchomości, mającej stanowić zabezpieczenie pożyczki wraz z danymi dotyczącymi podatku od tej nieruchomości i wzniesionych na niej budynków;

3) przez osoby fizyczne:

a) projekty i kosztorysy zamierzonych robót,

b) wypis lub zaświadczenie hipoteczne nieruchomości analogicznie jak pod 2 d.

Bank Gospodarstwa Krajowego może według własnego uznania zażądać przedstawienia innych dokumentów, albo zwolnić od przedstawienia niektórych wymienionych dokumentów.

Rozdział II.

Przepisy szczegółowe dla pożyczek krótkoterminowych.

a) Przepisy szczegółowe dla pożyczek krótkoterminowych, spłacanych przez pożyczkobiorcę.

§ 13.

Pożyczki, udzielane jako krótkoterminowe z terminem spłaty nie przekraczającym w zasadzie 2-ch lat, powinny być po tym terminie albo po ukończeniu robót spłacone gotówką lub zamienione na pożyczkę długoterminową.

§ 14.

Pożyczki krótkoterminowe będą zabezpieczone wekslem kaucyjnym in blanco z wystawienia pożyczkobiorcy wraz z deklaracją do tego weksla, a ponadto kaucją hipoteczną na jednej lub kilku nieruchomościach.

Pożyczki krótkoterminowe udzielane gminom i innym związkom samorządowym mogą być zabezpieczone w razie niemożności uzyskania zabezpieczenia hipotecznego prawem zastawu na wpływach pożyczkobiorcy z dodatków komunalnych do podatków państwowych i z udziałów w podatkach państwowych.

b) Przepisy szczegółowe dla pożyczek krótkoterminowych, spłacanych przez nabywców parcel drogą wliczenia ich do ceny sprzedażnej parcel.

§ 15.

Pożyczki krótkoterminowe udzielane na urządzanie terenów, które będą spłacane przez nabywców działek drogą wliczenia ich do ceny sprzedażnej parcel, będą udzielane na następujących zasadach:

1) zabezpieczeniem kredytu będzie weksel in blanco z wystawienia pożyczkobiorcy oraz deklaracja do tego weksla uprawniająca Bank do wypełnienia weksla w przypadku zużycia części lub całości kredytu na cele sprzeczne z promesą;

2) pożyczkobiorca będzie odpowiedzialny za kredyt tylko w czasie wykonywania inwestycji; z chwilą akceptowania przez Bank kosztorysów wykonawczych i stwierdzenia wykonania robót, pożyczkobiorca zwolniony będzie od wszelkiej odpowiedzialności za kredyt;

3) od kredytu tego rodzaju pożyczkobiorca nie płaci odsetek, dodatku administracyjnego i prowizji; należności te zostaną wliczone do ceny sprzedażnej działek i w ten sposób zwrócone przez nabywców;

4) wszelkie wydatki, związane z zaciągnięciem i realizacją tych kredytów, będzie opłacał zaliczkowo Bank z Państwowego Funduszu Budowlanego, przy czym zwrot tych kosztów nastąpi w sposób, opisany w punkcie poprzednim; koszty sprawdzenia kosztorysów i lustracji postępu robót ponosi Państwowy Fundusz Budowlany.

Rozdział III.

Przepisy szczegółowe dla pożyczek długoterminowych.

§ 16.

Pożyczki długoterminowe spłacane będą przez pożyczkobiorcę w formie gotówkowo-amortyzacyjnej półrocznymi ratami w terminach oznaczonych przez Bank, w ciągu okresu amortyzacyjnego, nie przekraczającego lat 25-ciu. Bank określi początek okresu amortyzacyjnego.

§ 17.

Pożyczki długoterminowe będą zabezpieczone aktem umowy pożyczki i hipoteką na jednej lub kilku nieruchomościach.

Urządzanie terenów na podstawie specjalnej umowy.

§ 18.

Bankowi Gospodarstwa Krajowego przysługuje ponadto prawo wykonywania z Państwowego Funduszu Budowlanego inwestycji na państwowych terenach budowlanych na podstawie specjalnej umowy, zawartej ze związkiem samorządowym. Umowa taka podlega zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu.

---

z 14 czerwca Nr 134 Rok 1938

Poz. 233. Ogłoszenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 maja 1938 r. o utracie Krzyża i Medalu Niepodległości.

Poz. 234. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1938 r. w sprawie zatwierdzenia herbu miasta Wadowic.

III. Inne wydawnictwa.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu

Nr 11 z dnia 20 kwietnia 1938 r.

Poz. 292.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 8 kwietnia 1938 r. L. D. V. 29908/3/37 w sprawie obowiązku w podatku od nieruchomości od budynków mieszkalnych, położonych w gminach wiejskich, a związanych z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz wszystkich urzędów skarbowych.

I. Na podstawie przedkładanych przez izby skarbowe spraw — Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że niektóre urzędy skarbowe wadliwie stosują przepisy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14), normujące obowiązek podatkowy, względnie przywileje w podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków mieszkalnych, położonych na terenie gmin wiejskich, a zamieszkanych przez właścicieli lub dzierżawców gospodarstw rolnych, ogrodniczych lub leśnych, oraz przez ich rodziny i domowników. Jakkolwiek budynek mieszkalny związany jest z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym, a zamieszkany przez właściciela takiego gospodarstwa, obejmującego pewien obszar gruntów, użytkowanych w sposób rolniczy oraz inwentarz żywy, to jednak—ze względu na to, że właściciel jest np. szewcem, robotnikiem kolejowym, emerytem itp.—urzędy skarbowe dokonywują od budynku wymiaru podatku, uzasadniając to faktem, że dochody właściciela budynku z wymienionego wyżej gospodarstwa są niższe od dochodów tegoż właściciela z innych źródeł, co jakoby pozbawia budynek charakteru budynku związanego z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym.

Takie stanowisko w świetle obowiązującego dekretu o podatku od nieruchomości jest błędne. Według art. 1 ust. (2) lit. c) powołanego dekretu za związane z gospodarstwem rolnym ogrodniczym lub leśnym uważa się **budynki mieszkalne, zamieszkane** przez właścicieli lub dzierżawców tych gospodarstw, ich rodziny i domowników oraz przez osoby, zatrudnione na podstawie umowy o pracę w tych gospodarstwach albo w zakładach przemysłowych, niepodlegających państwowemu podatkowi przemysłowemu.

Dekret o podatku od nieruchomości nie precyzuje wprawdzie pojęcia gospodarstwa rolnego, ogrodniczego lub leśnego, jednak nie uzależnia tego pojęcia od wielkości danego gospodarstwa, tj. od obszaru gruntów, użytkowanych w sposób rolniczy (jako pola uprawne, łąki, pastwiska, sady, ogrody itp.). Wobec tego z przytoczonego przepisu wynika, że jeżeli budynek mieszkalny jest związany z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym, to — jakkolwiek właściciel (dzierżawca) oprócz dochodów z danego gospodarstwa, osiąga nadto dochody z innych źródeł (z przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, z uposażenia służbowego, emerytury itd.) nawet w wysokości, przekraczającej dochody ze wspomnianego gospodarstwa, — okoliczności te nie pozbawiają budynku charakteru budynku związanego z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym i tym samym nie odbierają budynkowi prawa do zwolnienia od podatku od nieruchomości.

II. W związku z powyższym zagadnieniem wyłania się dalsza kwestia, jak należy ustosunkować się do sprawy obowiązku podatkowego budynków w gminach wiejskich, wprawdzie w zasadzie (z konstrukcji) mieszkalnych, zajmowanych przez właścicieli lub dzierżawców gospodarstw rolnych, ogrodniczych lub leśnych jedynie **w części na mieszkanie,** a w części **na inne cele** np. na zakład przemysłowy lub handlowy.

W tej sprawie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że tego rodzaju budynki nie podlegają podatkowi od nieruchomości, **o ile** części tychże, użytkowane na cele przemysłowe lub handlowe, **nie przewyższają pod** względem powierzchni części mieszkalnych.

Jeśli natomiast budynki, o których mowa, są zajęte na zakłady przemysłowe, podlegające państwowemu podatkowi przemysłowemu lub na zakłady handlowe **więcej niż w połowie powierzchni,** to w takim razie **w całości** podlegają one podatkowi, a to skutkiem utraty warunków, określonych w art. 1 ust. (2) lit. c) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, gdyż w tym przypadku nie mogą być one traktowane, jako budynki mieszkalne (tj. użytkowane na cele mieszkalne)

i w związku z tym nie mogą być uznane za budynki związane z gospodarstwem rolnym, ogrodniczym lub leśnym.

ZA DYREKTORA DEPARTAMENTU
(—) K. Janczewski,
NACZELNIK WYDZIAŁU

Poz. 293.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 9 kwietnia 1938 r. L. D. V. 7554/3/38 o zachowaniu zasady dwuinstancyjności w sprawach ulg w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych.

Do
wszystkich izb skarbowych, Śląskiego Urzędu wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich urzędów skarbowych.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 14 stycznia 1938 roku L. Rej. 601/37, 602/37, 2075/37 orzekł, iż w sprawach o ulgi w podatku grutowym z powodu klęsk żywiołowych obowiązuje ogólna zasada dwuinstancyjności. A więc od postanowień, wydawanych przez urzędy skarbowe, przysługuje prawo wniesienia zażaleń do izb skarbowych, które jako władze drugiej instancji wydają postanowienia ostateczne. Od postanowień zaś izb skarbowych, wydawanych przez nie jako władze pierwszej instancji (§ 101 i 102 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej) — przysługuje prawo wniesienia zażaleń do Ministerstwa Skarbu.

Podając powyższe do wiadomości i stosowania, Ministerstwo Skarbu poleca w postanowieniach, o których mowa, umieszczać odpowiednie objaśnienia o przysługujących płatnikowi środkach prawnych

Równocześnie Ministerstwo Skarbu zaznacza, że termin do wnoszenia zażaleń — stosownie do art 142 Ordynacji Podatkowej — wynosi 7 dni.

Za DYREKTORA DEPARTAMENTU
(—) K. Janczewski,
NACZELNIK WYDZIAŁU

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Prawo budowlane i zabudowanie osiedli w nowym brzmieniu". G. Szymkiewicz.

Wydanie 2-ie, uzupełnione.

Opuściło prasę wydawnictwo „Prawo budowlane i zabudowanie osiedli w nowym brzmieniu" w opracowaniu Gustawa Szymkiewicza, naczelnika wydziału administracyjno budowlanego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (str. 272).

Praca ta zawiera jednolity tekst prawa budowlanego z 1928 r. wraz z dotyczącymi rozporządzeniami wykonawczymi i innymi przepisami, uzupełnionymi i zaktualizowanymi do 1 czerwca 1938 r.

Wydawnictwo zaleca się do użytku władz administracji ogólnej.

U w a g a: Cena książki z przesyłką 5 zł za pobraniem pocztowym 5 zł 50 gr. Nabywać można u autora Warszawa I skrzynka pocztowa Nr 395.

„Zbiór informacji, dotyczących budownictwa garażowego" — Automobilklub Polski.

Nakładem Automobilklubu Polskiego wydana została broszura p. t. „Zbiór informacji, dotyczących budownictwa garażowego" (str. 63).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji zaleca wyżej wymienione wydawnictwo.

U w a g a: Skład główny: Automobilklub Polski, Warszawa, Al. Szucha 10, oraz wszystkie kluby terytorialne. Cena 1 zł 50 gr, dla wydziałów pow., gmin i organ. społ. 1 zł 20 gr.

„Jak jeździć i chodzić po drogach". inż. J. Królikowski.

Nakładem Ligi Drogowej w Warszwie wydana została przy pomocy subwencji Minsterstwa Komunikacji popularna broszura inż. Jerzego Królikowskiego p. t. „Jak jeździć i chodzić po drogach" (str. 83).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji i zaleca pracę inż. Królikowskiego jako ilustrowany popularny wykład przepisów ruchu drogowego.

U w a g a: Skład Główny Gebethner i Wolff, Warszawa, Sienkiewicza 9, oraz biuro zarządu Ligi Drogowej, — Warszawa, Kr. Przedm. 8 m. 3. Cena 1 zł, dla wydziałów pow., gmin i organ. społ. 80 gr.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.